

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S.D.P.E.

Coll. No. 129.

Title GARBHADHANADISIMANTONNAYANAM.

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 129

Subject : *Dharma Sāstra*

Title : *Grāhādharmā di Sīmantamukha*

Author : —

Scribe : *Ramajī Sankar*

Date of the work : —

Date of the Ms. : *V.S. 1795*

Place of the work : —

Place of the Ms. : —

Size : *9" x 5"*

Extent : *Full 11. Fol. 123*

Language : *Sanskrit*

Script : *Devanagari*

Remarks : *Complete. Fol 123 missing.
beings abundant See no 128*

आज्योद्यासनं। अथ तन्नामि। प्रागग्रे स्तवेत्कदकं तत्वा। आज्यसंस्कारः। उदगग्रे
 प वित्रेक्षरयन्। स वित्रेष्वाष्टा प्रसवउत्पुनाम्या छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य र
 श्मिनिः। त था उदकसंस्कारः। स वित्रेः प्रसवः। ततो ह विग्रहः। नरु। प्र
 थमंगर्जरुणवसुः। द्वितीयसिमंतोन्नयनवरोः। इति त्रिमसंस्कारः। गर्जरुणं
 वा उरुहो हाये नुष्टं गृह्णामि। ३ वृथं त्रिं। उरुहो हाये नुष्टमा सा दयामि। ततः
 सीमंतोन्नयनवरोः। धात्रे लिंगोक्तदेवता न्यः प्रजापतये नुष्टं गृह्णामि। ३ वृथं
 त्रिं। धात्रे लिंगोक्तदेवता न्यः प्रजापतये नुष्टमा सा दयामि। ततः उजयोक्रमेण प्रोक्षणां रक्षो ह्यग्रे
 यत्वारक्षो हाये यत्वा नुष्टं प्रोक्षामि। धात्रे लिंगोक्तदेवता न्यः प्रजापतये त्वा नु
 ष्टं प्रोक्षामि। त्रयोपहाराणां प्रोक्षणां त्रयोदकं प्राणिता समुत्का। उजयोक्तिप्र

ये ५

४

चं अग्निं एणयाभिमनसाग्निवेनायमस्तुसंगमनोवसुनां। मानोहिंसीस्तुविरं
 माकुमारंशंनोजवदीपदेशंचवृष्यदे। परिसमूहनां॥२॥पर्युहणं॥३॥आषाढं॥
 ४॥ब्रह्मासनं। प्रणीतासनं। आत्मासनं॥ अग्नेर्दक्षिणतोब्रह्मासनं। नृकुवःस्वः
 इतिप्रतिष्ठापयथापुष्पैरर्चनं। उत्तरतः। प्राणिताप्रणयनं। कोवः। प्रणयतीतीशं
 नृकुवःस्वः। इतिदक्षिणं। जान्वाव्यस्तरणं। विजागत्रयः। प्रादेशेनमापयता।
 कुनाछिनत्ति। इतिपवित्रेछेदनं। वैष्णव्यावित्यन्युहणं॥५॥ऊत्रातरुणान्यां
 प्रदक्षिणमग्निं। त्रिः। परीच्युह्यामहीनां। ययोसी। आज्यस्थालीमाह्वया। इषेत्वा
 त्यधिश्रित्या। स्तवः। प्रतपनं। अन्धकृणं। संमार्जनं। घनः। प्रतपनं। अन्धकृणं।
 स्तकू। संमार्गप्रतपनं। अन्धकृणं। मेरुणः। संमार्गप्रतपनं। अन्धकृणं। ऊर्जिता।

प्रहालनां। अधिश्रयणं। दक्षिणविजागेप्रथमः। उत्तरविजागेद्वितीयः। श्रुतानिधा
 रणं॥२॥उदगुहासनं। पार्श्वप्रहालनां। प्रत्यनिधारणं॥३॥सप्तदशसमिधेनूडा
 यात्। विष्णोर्दक्षिणोसिसि। ऊत्रास्तवयोर्यहणं। त्वमग्नेर्दक्षिणएवस्तुपोऽग्निर्द्विग
 ती। त्वमग्नेर्प्रमंतिस्तं। पितासि। नस्तवयस्तुतवजा। मयोवयं। संत्वारयं। शी
 तिनः। संसहस्त्रिणः। सू। विरियंतिव्रतपांन्धः। स्वाहा। उत्तरपश्चाद्दत्तायस्ये
 मेदिरण्यगर्जकः। त्रिष्टुपायस्येमे। सुर्दिशे। यस्यैवाग्नेर्दक्षिणमवेतोमदित्वायस्ये
 सुमुद्रं। सयां। सत्रौ। हाऊः। यस्येमां। प्रदिशे। यस्येबाहूकस्मैदेवायं। हविषा
 विधेम। स्वाहा। दक्षिणपश्चाद्दत्तायस्ये। अग्नयेस्वाहा। उत्तरतः। सोमायस्वाहा।
 दक्षिणतः। मध्येन्याऊनयः। प्रथमगर्जाधमनंकर्मीतां। स्त्रियांस्नातां। अहत्तु

मे

ऊवस्त्रां वक्रिसमिपेस्वदहिणं विजागे उप विन्याततः सर्वाणिकर्म एतेतानि
 ऊर्वतिगर्जाधनकर्मणः कालातिक्रमदोषनिवृत्त्यर्थं सर्वप्रायश्चित्तमहं करि
 ष्यः। स्कवेण आज्या ऊती होमः। उं नृनुवः स्वः स्वाहा। अयाश्वात्रे स्थनजिससिस्त्वं
 सत्यामि त्वमया असी। अया सामनसा हतो यासं हव्यमो दिवे। अयानः रु
 एहि जेष जं स्वाहा। ततः पुरस्तात्। नृस्वाहोतिव्या। हतयः। नृम्यामर्द्धका
 एपिलिनिमूलं पेषयित्वा तस्थारसं अर्घपात्रेण कृत्वा स्त्रियाः दहिणेनासा
 रंध्रे प्रवेशय। उं नृश्वासग्रहणेन पापयेत्वं नासिकायां सैरोनिषेवने मंत्रौ। उ
 उदीर्घतिः प्रतिवती ह्ये एषा विश्वावसु नमसा गीर्तिरिति। अन्यामिष्ठपिष्टप्रदं
 व्यक्तां संते जागे जुषातस्य विद्धि स्वाहा। इति मंत्रेण दहिणेनासिकायारसं

निनयेत्। उ लुनः। उदीर्घति विश्वावसो नमसे ला महेत्वा। अन्यामिष्ठप्रफुल्ल
 अं संजायां पत्या स्मृत्वा स्वाहा। इति निनयेत्। सास्त्रि ऊर्द्धश्वासगृहीत्वा। तरसं
 पिबेत्। ततः गंधर्वस्य विश्वावसो मुखमसीत्युपस्थं प्रजनयिष्य मां लौजिमृशे
 त्। समाप्ते अर्थे जपेत् प्राणेतरे तोदधामि अमुकस गोत्रे अमुकी देवी दे गं र्जदधा
 म्मि। इति मंत्रेण दहिणहस्तेन स्त्रियाः। योनिप्रदेशं जतीं स्पृशेत्। ततः रुदये
 नृनुंध्यात्वा। उं प्राणेतरे तोदधामि गोत्रे अमुकी देवि दे इति स्त्रियाः मुखना
 सिकायामध्ये जतीं स्वनि स्वासं नासिकायाः सकायाः सकावूशात्वा मुंचेत्।
 ततः उपरिष्ठात्। स्कवेण आज्यहोमः। महाव्याहृतयः। ॥ इति गर्जाधनं
 समाप्तं॥ ॥ ततः पुंसवनः कालातिक्रमदोषनिवृत्त्यर्थं सर्वप्रायश्चित्तमहं

करिष्ये। उं नृनुविः स्वः हो स्वा। अथाश्वाग्ने० नेषजं स्वाहा। परस्तात्। वरदृहस्य
 शुंगं शृं पेषयित्वा तप्रसन्नघृणा त्रेलत्वा। त्रिदक्षिणेनासिके छिद्रे निनयेत्। वार
 मंत्रा॥ उं अग्निना रायिमश्नवत्पोषमेव दिवे दिवे। यत्रा संवीरवत्तमं स्वाहा॥
 उतं नस्तुरीपमधपोषयितुं देवत्वष्ट्रविरराणस्य स्वायतो विरः कर्मण्यस्तु
 होयुक्तं यावा जायते देव कामः स्वाहा॥ उं समिद्धाग्निर्वनवत्तस्तीर्णं बर्हिषु
 क्त्वा वा सुतसोमो जरातो। यावा एण्यस्ये धिरं वदंत्ययं दधूर्युर्हविषा वासि
 धुस्वाहा। पित्रां स्तूपः सुतरो वयो धमः श्रुष्टी वीरो जायते देव कामः प्रसन्नं ब
 ष्ठा विष्यन्तु नाभिमुक्ते अथा दिवाना मये उपार्थः स्वाहा॥ ४ ततः उपरिष्टात् ६
 ॥ ॥ इति षुं सवन समाप्तः ॥ ततो गज रक्षणां गज रक्षणे कर्मणः कालाति

क्रमदोष निवृत्त्यर्थं सर्वप्रायश्चित्तं महं करिष्ये। उं नृनुविः स्वः स्वाहा॥ अथाश्वाग्ने
 स्य० षजं स्वाहा। तं विश्वरुहो मः सकच्यमध्ये च उ गृहीत कर्णो एक स्तवः। अवद
 नद्वयं। पंच प्रवर्गैर्या दित दात्रयं। उपरस्तवद्वयं। अनिघारद्वयं। चरुमध्ये दोमः
 च वज्रितीक्ष्णमंत्रद्वयं। ब्रह्म एणग्निः संविदानोरहो हा बाधतामितः। अमिथस्ते वा
 गर्जं दु एमि योनि माराये स्वाहा॥ १ यस्ते गर्जममि वा दु एमि योनि माराये
 अग्निं ब्रह्म एण सह निषू व्यादमनी नरात्। स्वाहा॥ २ यस्ते हंति पतयंतं नि
 ५ ५ ॥ ३ यस्ते स रिसृपं जातं यस्ते जीघांसं तितमितो नाशायामसि स्वाहा॥ ४ य
 स्त उरु विहरत्यंतं रादं पतीराये। योनि यो अंतरगुरे ह्नितामितो नाशाय
 मासि। स्वाहा॥ ५ यस्त्वा चातापति चूत्वा जा रो चूत्वा निययते। प्रजां यस्ते जि

घृतवज्रुकोतं स्वाहा ॥ २ ॥ नेन मेषु परापत सुउत्रः पुनरायना अस्यै मे पुत्रकामा
 ये गर्जमाधो हियः पुनः स्वाहा ॥ ३ ॥ यथेयं पृथिवी मृद्वतः नागर्जमाधो ॥ ४ ॥
 वतं गर्जमाधो हि दशमे मासि स्तुतवो ॥ स्वाहा ॥ ५ ॥ विष्णोः शिषेन रूपेण रथा
 न्नायां गवीन्यां पुमांसं पुत्रमाधो हि दशमे मासि स्तुतवो ॥ स्वाहा ॥ ६ ॥
 पतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वं ज्ञातानि परिताबन्तः ॥ वायत्कामास्ते नृकुमस्त
 न्तोऽमस्तव्यं स्याम पतयोरयीणां स्वाहा ॥ ७ ॥ ततः स्त्रिषु स्थानेषु यात्र
 ललिष्वेता नृपतीताश्चालली गृहीत्वा ॥ त्रिष्वेतयाश्चालित्या दत्तस्य
 वोऽंबरशालादुःसहस्रमध्या ऊर्ध्वं सीमंतमुं नयति नृकुवः स्वरित्यु
 ठंगे निधाय त्रिवृतं प्रतिमुच्य कंठे बध्नाति ॥ त्रिगुणस्त्रवर्जनां अपक्वानां

उडुंबरफलानां हारं शालत्या उपरि कृत्वा शालत्या ग्रणे स्त्रियाः नाप्रदेशाद्वार
 न्धमस्तकमध्यं प्रदेशो व्यापिनी ररेखा कृत्वा ॥ तमेव फलमयं हारं तस्याः कंठे
 उडुंबरमूलं नो हृत्वा ऊर्ध्वं जीवफालिनी तवा इति मंत्रेण प्रवेष्टा ॥ देवता
 नृहारे बध्नाति यानि उडुंबरफलानि तानि उडुंबरमूलं स्वः इति मंत्रेण
 तस्या उडुंबरमध्ये स्थापयेत् ॥ ततः गान्धकान् प्रति इति वक्तव्यं देगां न कर्त
 य्यं राजानं संगाय तोतै गायकैः सोमस्वगुणवर्णनयुक्तं गानं कर्तव्यं
 अथवा श्रीरामस्य गुणग्रामवर्णयेत् ॥ अन्यस्य बाधर्मिकस्य राज्ञः ॥ आ
 राज्ञो विवामहा पुरुषस्य ॥ ततः उदकपात्रमध्ये यवान्प्राहिष्यात् ॥ तेन उदकेन
 सह ॥ आचमानि सप्ताक्षि मंत्रैः पन्थाकारयेत् ॥ इति मंत्रान् उपठेनूपत्नी दृष्टि

एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु
 एहस्तेष्वत्यादत्तं उदकं वारं वापि वेत्तु मंत्रास्तु उविष्णु योनिं कल्पयन्तु

क उत ये वरुण नीस्वस्तये स्वाहा ॥ द्वा आते पितरुतां सुन्म मे उमानः
 सूर्यस्य संदृशो यो योथाः अग्निर्नो वीरो अवीतिह मेत प्रजाये माहिरुद्र
 प्रजातिः स्वाहा ॥ एतैः सप्तभिर्मित्रैः सप्तवारं अरुतो दकं च ततिह
 यां येता अथा स्या उदरति मृशोत्तुं सुयष्णी सिगरुत्मां स्त्रिहते शिरो
 गायत्रं वहुः ॥ छंदो संगानियजुं धिताम सामतेतनुः इति मंत्रेणोततो
 वर्षीतो पतिपुत्रादिसहितो सुवर्णं जलं काचित् स्त्रियं श्रवोक्तं गानं
 कारयेत् ततः मोदमानो गाययेत् नमो देमवतिं वारुषो दक्षिणा
 पुण्याहं दीर्घमित्यादि सुशान्तिं वच्चा अस्थसीमं तोनयन कर्मणः प्र
 तिष्ठाति शुर्थं वच्चा नो दक्षिणां च न्यमदं संप्रददे इति सुब्राह्मण्यदयात्

ततः स्विष्टकृत्वा सकृद्विष्णुः स्रुवः उत्तयोश्चर्वाः एकैकमवदानां उपरिष्ठा
 स्रुवोऽभिधा रोना एवं वत्तुर्हीतं कृत्वा उत्तयोश्चर्वाः एकैकमवदानां उपरिष्ठा
 दकोऽसप्तकं व्याकृत्वा पुनश्च स्वाहा अयाश्वायेऽं स्वाहा प्रजापत
 ये स्वाहा एवं दक्षिणा संकल्पः अयाहं दीर्घमित्यादि सुरांति त्वं
 अमिषां कर्मणां प्रतिष्ठा सिध्यर्थं हिरण्यदाक्षिणा निष्कृयेऽं व्यंगमंगि
 देवता प्रीत्यर्थं देहो जगवत्यः कमंगि देवताः प्रीयतां इति स्वास्ति नवं
 तोऽप्यग्रहादिभोचनं स्रुवश्च ग्रंथं स्रुवमुमाज्यस्थाल्यां च अग्ने
 वासोसी होमः तैस्त्रः समिधेऽनुकृयात् यथोक्तं पर्युहणं इदमायः १०
 प्रवहत इति च वेनमाजनिं पवित्रे शौ प्राक्षिप्या बर्हि होमः प्रणीता विमोहः

ब्रह्मणेष्टुपिनां अमीषां कर्मणां यन्मूनातिरिक्तं थं दंष्ट्रस्रुपि
 त्रं ब्रह्मन् उच्यते मन्दे ब्रह्मोऽसजनिं कर्मापवर्गे ब्राह्मणं नोजनं अमी
 षां कर्मणां सिध्यर्थं कमंगि देवतानां यथा संपन्ने नान्तेन ब्राह्मण
 मेकं च्यो जगवत्यः कृतां शंन इन्द्राग्नीवर्गश्च यो वै यज्ञेऽं जपेत्
 अमीषां कर्मणां यन्मूनातिरिक्तं परिष्कृतं स्रुवः ॥ गृहेऽं उत्तरेऽं म
 स्ता च च न्यश्च वत्तुर्निश्चदाऽं मयस्थस्मृत्या च नमः ॥ इति गन्त
 धनादिसीमंतोन्नयनं समाप्तं ॥ संवत् ११ पुना चर्षे वैशा
 शाख शुद्धि सोमो विरितं शुक्ल रामजीशं कर सोरठी येन
 वा ॥ वनरामनेकाये लिखुं छेपत्र ११ छे ॥ शुक्लं च वत्तु ॥

